

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 31 december 2015

1670/2015

Lag

om ändring av lagen om pensionsstiftelser

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om pensionsstiftelser (1774/1995) 39 och 40 a §, sådana de lyder, 39 § i lag 1323/2004 och 40 a § i lag 1135/1998, samt *ändras* 37, 37 a och 38 §, 41 § 1 mom. samt 41 a och 42 §, sådana de lyder, 37 och 38 §, 41 § 1 mom. och 42 § i lag 1323/2004, 37 a § i lag 1135/1998 samt 41 a § i lagarna 1135/1998 och 1323/2004, som följer:

37 §

I en pensionsstiftelsens bokföring samt vid upprättandet av bokslutet och verksamhetsberättelsen iakttas bokföringslagen (1336/1997), om inte annat följer av denna lag eller av bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den.

Bestämmelserna i bokföringslagens 3 kap. 2 § 4 mom., 4 § 2 mom., 9—12 § samt 13 § 3 mom., 4 kap. 1 och 7 §, 5 kap. 2 §, 2 a § 6 mom., 13, 16 och 17 §, 7 och 7 a kap. samt 8 kap. 6 § tillämpas inte på upprättande av en pensionsstiftelses bokslut eller verksamhetsberättelse. På behandlingen av ett arbetspensionsansvar som bestäms enligt finsk lagstiftning tillämpas inte 3 kap. 3 § 1 mom. 3 punkten i bokföringslagen.

Bestående aktiva enligt 4 kap. 3 § i bokföringslagen är posterna materiella och immateriella tillgångar i balansräkningen för en pensionsstiftelse med undantag för varulager. Varulager betraktas som omsättningstillgångar enligt 4 kap. 4 § i bokföringslagen. På materiella och immateriella tillgångar tillämpas i övrigt bokföringslagens bestämmelser om bestående aktiva, om inte något annat följer av 2 mom. Trots bestämmelserna i 2 mom. tillämpas 5 kap. 13 och 16 § i bokföringslagen på de poster som avses i detta moment. På varulager tillämpas dock bokföringslagens bestämmelser om omsättningstillgångar med undantag av de bestämmelser som nämns i 2 mom. samt 5 kap. 16 § i bokföringslagen.

37 a §

En pensionsstiftelse som bedriver verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare har kalenderåret som räkenskapsperiod.

38 §

Till bokslutet ska fogas en verksamhetsberättelse enligt 3 kap. 1 a § i bokföringslagen.

41 §

I balansräkningen upptas

- 1) pengar och andra fordringar än sådana som tagits upp som placeringar i balansräkningen, till det nominella värdet, likväl högst till det sannolika värdet,
- 2) pensionsansvar till det värde som beräknats enligt 43 §, samt

RP 98/2015
EkUB 17/2015
RSv 114/2015

Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU (32013L0034); EUT nr L 182, 29.6.2013, s. 19.

3) övriga skulder till nominellt värde eller, om skulden är bunden vid index eller någon annan jämförelsegrund, till det högre belopp som den stiger till på grund av den förändrade jämförelsegrunden.

41 a §

Anskaffningsutgiften för de placeringar som står under balansräkningens huvudgrupp "Placeringar" och som återstår vid utgången av räkenskapsperioden ska aktiveras. Anskaffningsutgiften för byggnader och övriga utgifter med lång verkningstid samt för inventarier ska under sin verkningstid kostnadsföras som avskrivningar. I det fall att placeringstillgångarnas verkliga värde vid räkenskapsperiodens utgång underskrider anskaffningsutgiften eller den med stöd av detta moment med tidigare gjorda nedskrivningar minskade anskaffningsutgiften, ska skillnaden kostnadsföras som nedskrivning. Om inte social- och hälsovårdsministeriet av särskilda skäl bestämmer något annat, behöver placeringar som ska betraktas som bestående aktiva och fordringar inte kostnadsföras, om nedskrivningen ska anses vara tillfällig. Om kostnadsföringen visar sig vara obefogad senast vid utgången av räkenskapsperioden, ska den tas upp som en rättelse av kostnadsföringen.

Som anskaffningsutgift för masskuldebrevslån och andra motsvarande penning- och kapitalmarknadsinstrument används den periodiserade anskaffningsutgiften, som fås genom att skillnaden mellan masskuldebrevslånets och andra motsvarande penning- och kapitalmarknadsinstruments nominella belopp och anskaffningsutgift periodiseras som räntetäckter eller minskning av sådana under masskuldebrevslånets eller penning- eller kapitalmarknadsinstrumentets löptid. Motposten tas upp som ökning eller minskning av anskaffningsutgiften för masskuldebrevslånet eller penning- eller kapitalmarknadsinstrumentet. Den periodiserade anskaffningsutgiften nedskrivs enligt 1 mom. på basis av principen om lägsta värde eller den periodiserade anskaffningsutgiften skrivs ned endast med andra nedskrivningar än de som beror på växlingar i den allmänna räntenivån. Om en nedskrivning visar sig vara obefogad senast vid utgången av räkenskapsperioden, ska den tas upp som en rättelse av kostnadsföringen. Valet av värderingsmetod görs för varje balansräkningspost och den valda värderingsmetoden följs konsekvent.

Om det verkliga värdet av ett jord- eller vattenområde, en byggnad, ett värdepapper eller någon annan jämförbar tillgång på bokslutsdagen varaktigt är väsentligt högre än anskaffningsutgiften, får i balansräkningen utöver den ännu oavskrivna anskaffningsutgiften tas upp en uppskrivning som är högst så stor som skillnaden mellan det verkliga värdet och den oavskrivna anskaffningsutgiften. Ett belopp som motsvarar uppskrivningen ska i fråga om en till placeringstillgångarna hänförd tillgång tas upp i resultaträkningen och i fråga om en till anläggningstillgångarna hänförd tillgång i uppskrivningsfonden bland eget kapital. Om en uppskrivning visar sig vara obefogad ska den uppskrivning som tagits upp i resultaträkningen korrigeras på ett resultatpåverkande sätt och den uppskrivning som har tagits upp i uppskrivningsfonden ska återföras.

Pensionsstiftelsen ska välja värderingsmetoden så att enhetliga värderingsprinciper tillämpas på tillgångar som hänförs till ett visst användningsändamål. Om en pensionsstiftelse väljer värdering enligt 5 kap. 2 a eller 2 b § i bokföringslagen som värderingsprincip, kan stiftelsen inte samtidigt tillämpa de värderingsprinciper som anges i 1—3 mom. på andra motsvarande tillgångar som hänförs till motsvarande användningsändamål. Den valda värderingsmetoden ska följas konsekvent.

En tillgång som överförs från en till placeringstillgångarna eller bestående aktiva hänförd grupp av placeringar till en annan ska åsättas det balansvärde som avses i 1—3 mom., då de värderingsprinciper som anges i 1—3 mom. iakttas.

I en not till balansräkningen ska för varje balansräkningspost uppges placeringarnas anskaffningsutgift och verkliga värde såsom Finansinspektionen närmare bestämmer.

På derivatavtal tillämpas på det sätt som föreskrivs i 4 mom. antingen 1 mom. eller bokföringslagens 5 kap. 2 a §.

42 §

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet får närmare bestämmelser som beror på försäkringsverksamhetens speciella karaktär utfärdas om balansräknings- och resultaträknings-scheman i bokslutet, verksamhetsberättelsen, noterna till bokslutet samt specifikationer till balansräkningen och till noterna.

Social- och hälsovårdsministeriet får genom förordning föreskriva om när och hur avvikelser får göras från bestämmelserna om upprättande av bokslutet och verksamhetsberättelsen för att en rättvisande bild ska kunna ges.

Finansinspektionen meddelar närmare föreskrifter som beror på försäkringsverksamhetens speciella karaktär om

- 1) upprättande av en pensionsstiftelses bokslut och verksamhetsberättelse,
- 2) bestämmande av placeringarnas verkliga värde, då de i balansräkningen värderas till anskaffningsutgiften och om uppgivande av placeringarnas verkliga värde och anskaffningsutgift för varje balansräkningspost i noterna,
- 3) hur finansiella instrument och förvaltningsfastigheter ska presenteras i bokslutet när de värderas enligt 5 kap. 2 a eller 2 b § i bokföringslagen, om föreskrifter om detta behövs,
- 4) behandlingen i bokföringen och bokslutet av derivatavtal som bokförts enligt 41 a § 1 mom.

Finansinspektionen kan på ansökan av en pensionsstiftelse av särskilda skäl för viss tid bevilja tillstånd att avvika från de i 1 mom. angivna bestämmelserna och de i 3 mom. angivna föreskrifterna, om avvikelser behövs för att ge en rättvisande bild av resultatet av pensionsstiftelsens verksamhet och av dess ekonomiska ställning.

Om en bestämmelse eller föreskrift eller ett tillstånd som avses i denna paragraf är av vikt med tanke på den allmänna tillämpningen av bestämmelser om bokslut och verksamhetsberättelse i bokföringslagen eller i bestämmelser som har utfärdats med stöd av den, ska social- och hälsovårdsministeriet innan bestämmelsen utfärdas, eller Finansinspektionen, innan föreskriften meddelas eller tillståndet ges, begära ett utlåtande om detta av bokföringsnämnden.

Finansinspektionen kan av särskilda skäl i ett enskilt fall bevilja undantag från tiden för upprättande av bokslut enligt 3 kap. 6 § i bokföringslagen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2016. Lagen tillämpas första gången på en pensionsstiftelses bokföring för den räkenskapsperiod som börjar den 1 januari 2016 eller där-efter.

Lagens 41 a § 3 mom. tillämpas på uppskrivningar som gjorts efter det att lagen trädde i kraft.

Helsingfors den 30 december 2015

Republikens President

Sauli Niinistö

Social- och hälsovårdsminister Hanna Mäntylä